

Ceny ogłoszeń
za wiersz milimetrowy przed 1 złoty w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc., a świąteczne 25 proc. drożej. Drobne ogłoszenia po 10 groszy. Dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł. Za zastrzeżenie misjosa dolicza się 25%.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego.
Redaktor naczelny: WITOLD FABRYCY.

Prenumerata wysłać miesięcznie
2.-
Redakcji, Adres: Sosnowiec, ul. 1-go Maja 12
Tel. 6-92, 4-97, L. 94
Konto czekowe P.K.O. Katowice

ODDZIAŁY:

KIELCE, ul. Wspólna 12, tel. 13-78; BĘDZIN, Małachowskiego 24; DĄBROWA, ul. 3-go Maja 14, ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja 5, tel. 97; CZELADŹ, Plac 11 listopada 8; GRODZIEC, ulica Kościuski, tel. 18.

Dziś w całym państwie odbędą się okręgowe zgromadzenia wyborcze

WARSZAWA, 13. 8. — W dniu jutrzejszym na terenie całego państwa zbiorą się okręgowe zgromadzenia wyborcze w każdym okręgu, które ustalą listy kandydatów na posłów. W myśl przepisów ordynacji wyborczej zgromadzenia te złożone są z delegatów po szczególnych instytucji i organizacji jak również z delegatów zgłoszonych przez co najmniej 500 zamieszkałych w danym okręgu wyborców.

Okręgowe zgromadzenia wyborcze ustalą dla każdego okręgu listę kandydatów na posłów, która ma zawierać co najmniej 4-ch kandydatów.

Ordynacja przewiduje szczegółowo procedurę zgłaszania kandydatów przez uczestników zgromadzenia. Okręgowym zgromadzeniom wybierzemy przewodniczyć będą okręgowi

komisarze wyborczy, powołani przez ministra spraw wewnętrznych.

Po ustaleniu listy kandydatów oraz po zatwierdzeniu i podpisaniu protokołu, komisarz wyborczy zamyka zgromadzenie okręgowe, a następnie

przesyła odpis protokołu wraz z załącznikami generalnemu komisarzowi wyborczemu i przewodniczącemu okręgowej komisji wyborczej oraz zawiadomienia równocześnie kandydatów na posłów o wpisaniu ich na listę.

Podziękowanie

Wszystkim, którzy okazali nam tyle serca, współczucia i pomocy w oddaniu ostatniej posługi córce i siostrze naszej

ś. p. Józefie Lubasównie

a w szczególności Wielebnemu Duchowieństwu: ks. prob. Fr. Siermantowskiemu, ks. mgr. Kolakowi, ks. ks. prof. Szubie i Mioduńskiemu, ks. djak. Dudzie, ks. ks. klerykowi Kańtochowi, Adamciekiemu, Nabrdalikowi i Sztuce, Krownym, Przyjaciółom, Znajomym, oraz tym, którzy na własnych barkach odnieśli drogę nam Zywłoki na wieczny spoczynek, z głębi zboliałych serc składają serdeczne „Bóg Zapłać“.

RODZICE I RODZENSTWO.

AFRYKA OSTRZEGA

Solidarny front czarnych

CAPETOWN, 13. 8. Zastępca premiera republiki południowo-afrykańskiej gen. Smuts w rozmowie z przedstawicielami prasy dał wyraz obawom o sytuację, która powstanie, gdy Włochy rozpoczną wojnę z Abisynją.

Wielki zatarg w Afryce — mówi gen. Smuts — musi odbić się na Sulu i Egipcie, wkroczenie wojsk włoskich do Abisynji wywoła poza tym oddźwięk w całej Afryce, wszyscy bowiem Afrykańscy sympatyzują z Abisynją.

Cały system cywilizacji będzie wstrząśnięty, o ile Liga Narodów w tym krytycznym momencie zawiędzie oczekiwania. Przyszłość zależy od współpracy W. Brytanji i Francji.

Niewątpliwie — kończy gen. Smuts — Włochy swymi samolotami i atakiem gazowym zdołają zwyciężyć Abisynję w pierwszym natarciu, ale co innego odnieść zwycięstwo, a co innego opanować kraj.

Krwawe szaleństwo policjanta

Po butelce wódki — 12 lat więzienia

WARSZAWA, 13. 8. — Piwiarnia Rozenbluma w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej była widowiskiem krwawej masakry, urządzonej przez posterunkowego policji, Wacława Służewskiego.

Służewski przybył do piwiarni wieczorem i zażądał wódki. Między policjantem i żoną właściciela wynikł zatarg. Interwenjowała gospodyni Pe sa Szylis. Wówczas Służewski wyjął

rewolwer, pobjął za Szylisową do kuchni i zastrzelił ją. Następnie zabił służącą Irenę Grzeszkiewicz.

Do piwiarni wbiegł zaalarmowany strzałami administrator domu, Major Harman i on również dostał kulę. — Szczęściem postrzał nie był ciężki.

Na miejsce krwawego zajścia nadbiegli posterunkowi Krzyżaniak i Wolak. Do Krzyżaniaka, który usiło-

wał podejść do Służewskiego, rozszalały policjant również strzelił i dopiero posterunkowy Wolak, zaszedłszy zbrodniarza niespodziewanie styłu, zdołał uderzeniem w głowę głuszyć szaleńca i odebrać mu rewolwer.

Służewski stanął przed sądem. Badanie świadków pozwoliło na zorientowanie się, że nie może być mowy o jakimś całkowitem utraceniu świadomości przez Służewskiego, bowiem odprowadzony do komisariatu rozmawiał przytomnie z komisarzem i dowodził, że musiał strzelać, gdyż został napadnięty.

Sam Służewski w swoich wyjaśnieniach przysięgał, że ostatnim faktem, jaki mu utkwił w pamięci to było zajęcie miejsca w tramwaju. Gdzie wysiadł i gdzie poszedł, nie pamięta. Ocknął się dopiero w komisariacie.

Sąd okręgowy skazał Służewskiego za zabicie Szylicowej na 10 lat, za zabójstwo Grzeszkiewiczówny na 8 lat i za postrzelenie Harmana na 4 lata więzienia łącznie zaś na 12 lat więzienia.

Przewidział swoją śmierć i porobił wszystkie przygotowania

WARSZAWA, 13. 8. Przed miesiącem zmarł w Warszawie inżynier Władysław N. Dopiero teraz wyszły na jaw ciekawe okoliczności, w jakich nastąpiła jego śmierć. Mianowicie w szufladzie od biurka inżyniera znaleziono notatnik, z którego wynikało, iż zmarły za życia przed 20-stu laty opłacił wszelkie koszty pogrzebu, że sam narysował trumnę, że wyznaczył, w jakim miejscu ma leżeć na ementarzu. Poza tym zupełnie dokładnie określił w notatniku, że umrze dnia 11-go lipca 1935 r. Po śmierci inżyniera do rodziny zwrócił się przedstawiciel popularnej firmy pogrzebowej, oświadczając, że przed tygodniem otrzymał od inżyniera polecenie wykonania trumny, że właśnie już jest gotowa i zgłasza się o bieżenie, dowiedziawszy się, że inżynier zmarł.

Dodać należy, że zmarły czuł się doskonale do ostatniej chwili i o samobójstwie mowy być nie może. Notatnik zawiera i inne ciekawe notatki, do tyczące otoczenia, również z dokładnym określeniem dat, które się prze-ważnie sprawdziły. Notatnikiem zainteresowały się koleżanki metapsychiczne jako materiałem do badań w dziedzinie psycho-telepatycznej.

Czy zamach na Kaganowicza?

RYGA, 13. 8. Z Moskwy nadeszła wiadomość, że niawykręci sprawcy i konali napadu na dom letniskowy komisarza komunikacji ZSRR, Lazara Kaganowicza. Gdy stróż spostrzegł w obrębie letniska nieznaną mu osobę i zamierzał wszcząć alarm, ci rzucili się na niego zakneblowali mu usta i zdemolowali dom, niszcząc klomby i drzewa.

Kaganowicza i jego rodziny w czasie tym na letnisku nie było.

Nie zabierać obcych dzieci w bezpłatną podróż

WARSZAWA, 13. 8. — W związku z bezpłatnymi przejazdami dzieci, zarząd kolei jeszcze raz przestrzega podróżnych, aby nie zabierali w drogę nieznaną sobie dzieci i nie stwarzali trudności organom kolejowym i policyjnym przez pozostawianie dzieci w podróży ich własnemu losowi.

Zarząd kolei wydał surowe polecenie, aby bileterzy dokładnie spraw-

dzali, czy bilety kontrolne dla dzieci są wypełnione i podpisane przez opiekunów. Dzieci bez opiekunów i bez biletów kontrolnych, podpisanych przez nich nie będą bezwzględnie wpuszczane na peron i do pociągów.

Wydano również zarządzenie o usuwaniu ze stacji dzieci proszących przygodnych podróżnych o wzięcie ich ze sobą w podróż bezpłatną.

Urągowsko w endeckim handlu nazwiskami

Nie mając sił moralnych ani możliwości ideowych, aby móc zbliżyć się do nowej rzeczywistości i choćby rzeczową krytyką ją współtworzyć, endecja chwytła się tricków wyborczych.

Im bardziej termin wyborów się zbliża, tem „radykałniejsze“ są te trójki, lecz równocześnie zdradzają one coraz większe zdenerwowanie odchodzących w odmęty penurej przeszłości polityków.

Jednym z ostatnich chwytów endecji jest wydana przez Józefa Hallera odezwa do żołnierzy i „przyjaciół“.

Odezwa ta z rąk do rąk kolportowana, zsołata skonfiskowana, wobec czego nie możemy się zająć jej treścią.

Nie wchodzimy tu w ocenę samego faktu konfiskaty. Sądźmy jednak, że samo jej powtórzenie sprawiłoby takie wrażenie, jak zachowanie się naczołnego organu strażnicwa narodowego marazmu i narodowej niewoli w dniach wielkiej załoby.

Endecja straciła dynamizm wyborczy, możność wystawiania w stu okręgach na pierwszym miejscu bardziej znanych osobistości i przemycania w ten sposób nikomu nieznanym adherentów.

— To — denerwuje. To doprowadza do aktów chwytania ręką za przysłowiową brzytwę.

Właśnie gen. Haller był jednym z tych, który służył endecji za chorągiewkę wyborczą. Nie to, że sama go potem z sejmu wycofała, by go do reszty nie ośmieszać przed społeczeństwem. Nie to, że „przyjaciele“ jego wykpiwali go za plecami, stwierdzając cynicznie, że wysuwają go ze względów taktycznych.

„Ma nazwisko“ — to wystarcza dla starych cyników partyjnych.

Nie mogąc omawiać, czy choćby przytoczyć na tem miejscu samej odezwy lub jej części, sądźmy, że będzie to w zgodzie z prawem i sumieniem, jeśli zwrócimy uwagę społeczeństwa na sam fakt jej wydania.

Żołnierz w stopniu generała bronij, choć w stanie spoczynku, który potępia politykowanie w wojsku, wydaje odezwę wyborczą do żołnierzy!

To samo za siebie mówi.

Przypomnijmy ponadto, w jakich momentach endecja użyła Hallera dla swoich njeonych celów.

Któż nie pamięta hańby morderstwa pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej Gabriela Narutowicza?

Eligjuszowi Niewiadomskiemu wetknięto do rąk morderczą broń, a w usta Hallera — hanjebne przemówienie „do narodu“, na które zareagowała jedyna osoba — rodzona siostra gen. Hallera, która obrzuciła grudką błota powóz prezydenta.

Używano gen. Hallera do siania zamętu poza granicami państwa, wśród Polaków w Ameryce i we Francji. Wprawdzie odpowiedział na te bezmyślne ekskursje były hołdy światowego związku Polaków zagranicą dla Wodza Narodu — Józefa Piłsudskiego, ale deprawujące i dywersyjne próby manekina endecji są faktem, nie dającym się zaprzeczyć.

Wróćmy jednak do czasów legjonowych. Gdy pierwsza brygada odmówiła w 1917 roku złożenia przysięgi na wierność państwu centralnym, to ówczesny pułkownik Haller przysięgę złożył, znacznie później, pod naciskiem opinii swoich bohaterów żołnierzy, przedarł się z II brygadą przez front pod Rarańczą, protestując przeciw traktatowi brzeskiemu.

Miało to być zadośćuczynieniem. Lecz już w chwilę potem, bo pod Kaniowem, daje dowód, że sam nie rozumie tego pięknego czynu. Trzymając bowiem II Korpus Wschodni cały miesiąc i pertraktuje z radą regencyjną tak długo, że daje możność Niemcom skoncentrowania rozproszonych na Ukrainie sił i rozbicia korpusu, którego żołnierze — bez wodza już — formują dalej oddziały zbrojne (dywizja

syberyjska, oddział murmański, dywizja Żeligowskiego).

Endecja nie znalazła jednak lepszych i posłuszniejszych sobie wodzów. Działając w ścisłym porozumieniu ze sztabem francuskim, sprowadza Hallera do Francji, gdzie staje on na czele oddziałów polskich.

Po długich pertraktacjach wraca na czele dobrze wyposażonych dywizyj, wraca do Polski.

W chwili, gdy bosy i głodny żołnierz polski stacza beznadziejnie ciężkie boje o Małopolskę Wschodnią, Haller odmawia naczelnemu dowództwu udziału w bitwach, bo uważa — zdaje się — swoje oddziały za część armii francuskiej, której sztab uznaje walki z ukraińcami za zbędne dla siebie.

Wystarczy chyba, by zrozumieć, jaką rolę w rękach swoich współtowarzyszów partyjnych odgrywał!

Dzisiaj, gdy Polska nareszcie porządkuje swoje życie wewnętrzne, uśmiecha się państwu tak, że wzbudza podziw świata całego, znowu zja-

wia się ten sobowtór Filipa z Konopi i na rozkaz sztabu partyjnego wydaje odezwę do żołnierzy i społeczeństwa, które jego, czy jego przyjaciół zdaniem wstrząsane jest w „niewole“.

Niewolnicy ducha, którzy czynnie na oczach i w porozumieniu z zaborcami walczyli z obozem niepodległościowym, którzy posłusznie szli do wyborów do rosyjskiej dumy państwowej, a w Polsce niepodległej podgrzyżają korzenie państwowe — śmiało mówić o niewolnictwie i przez usta manekina swego wzywać Boga i Naród do pomocy, tylko dlatego, że nie mają szans uzyskania własnej partyjnej wielkości w sejmie!

W myśl zasad nowej konstytucji zasługa osobista wobec państwa daje prawo uczestniczenia w pracach państwowych.

Gdybyśmy nawet uznali, że Haller ma te zasługi wobec państwa polskiego — niema takich zasług, któreby dały obywatelowi prawo występowania przeciw własnemu państwu.

LAVAL NA CZELE PREFEKTÓW FRANCUSKICH.

W związku z zaburzeniami jakie miały miejsce we Francji, premier Laval wezwał do siebie wszystkich prefektów, z którymi odbył dłuższą konferencję.

Nielatwo być eleganckim w Sowietach!

Do pierwszorzędnego hotelu w Moskwie zajechała pewna młoda Francuzka. Rozpakowała rzeczy, suknie powiesiła w szafie i wyszła na miasto. Jednak po chwili pomyślała, że może przecież trzeba było zamknąć szafę, wraca więc szybko (może pół godziny upłynęło od czasu, jak opuściła hotel). Wchodzi do pokoju i staje w progu, zdumiona i przestraszona:

Jej szafa otwarta naosiecz, suknie leżą na łóżku i na krzesłach, na podłodze zaś porozkładane są pokojówki, w pracowitem skupieniu usiłując na wielkich arkuszach gazet skopijować krój jej, bardzo zrosztą skromnych, lecz zawsze — paryskich toalet.

— Bo musimy jakoś wkońcu stać się podobne do ludzi, ubrać się tak samo, jak ubierają się inne kobiety na świecie — tłumaczyły skonfundowane dziewczęta.

Ten pęd do elegancji widać dziś w Moskwie na każdym kroku. Mężczyźni nie chcą patrzeć na charakterystyczne rosyjskie „rubaszki“, kobiety marzą o sukniach balowych i wieczorowych. Jest parę sklepów, gdzie nawet można je dostać — i bardzo są piękne, tylko, niestety, kosztują około tysiąca rubli sztuka, to znaczy siedem razy więcej, niż wynosi średni miesięczny zarobek robotnika. Urzędnicy też, nawet raczej nienazwiej zarabiają.

Więc trzeba sobie jakoś radzić, co nawet przy takiej pomysłowości, jaką okazały te np. panienki z hotelu, wcale łatwe nie jest. Cóż z tego powiem, że

jedna i druga potrafiłaby sobie doskonale uszyć suknię, kiedy prawie niepodobna dostać na nią możliwego materiału? Przecież jeszcze dotychczas cała produkcja sowiecka dostarcza rocznie na głowę zaledwie pół metra wełny i kilkanaście metrów marmutkiej tkaniny bawelnianej! I to musi wystarczyć na wszystko, nie tylko na ubranie, lecz także i na bieliznę — osobistą, stołową pościelową...

Niewiele lepiej przedstawia się kwestja obuwia. Trochę z tym jest łatwiej dziś, niż przed kilku laty, bo np. w r. 1927 zaledwie jeden na siedmiu mieszkańców mógł sobie kupić parę butów czy pantofli na rok, chociażby nawet miał pieniądze na to, aby sobie i dzieścię par sprawić. Teraz już produkcja wystarcza dla zaopatrzenia w parę obuwia rocznie co drugiego obywatela Sowietów, względnie pozwala na to, aby sobie każdy kupił jedną parę co dwa lata. Zważywszy przytem gatunek tego obuwia, które się z reguły rozlatuje po paru miesiącach, czy nawet tygodniach — trzeba uznać, że tamtych eleganckich i elegancki musza istotnie cudów dokazywać, aby wyglądać choć ja ko tako po ludzku.

Zato już dzisiaj nikt na nich nie patrzy z niechęcią, nikt nie woła za nimi pogardliwie: „burżuj“! Przeciwnie: zupełnie przeciwnie! Goni za nimi setka zazdrosnych spojrzeń, ze stusze wyrwywają się melancholijne westchnienia...

ROZMAITOŚCI

NIETONAĆA ŁÓDZ RATUNKOWA.

Stocznia w Ystad wykonała ostatnio nowy typ łodzi ratunkowej, która nie tonie, a nadto posiada inne, niespotykane dotąd właściwości. Łódź ta, jakkolwiek ma 10 metrów długości, zanurza się tylko na pół metra tak, że może być użyta zarówno na płytkiej wodzie, jak i na głębokiej.

Okolo 70 komór powietrznych nacięzonych wewnątrz łodzi pozwala jej utrzymać się na powierzchni w najgorszą pogodę. Specjalna instalacja usuwa szybko wodę, przedostającą się przez burty. Nowa łódź ratunkowa może być poruszana za pomocą silnika, zagła lub wiosł. Nowością jest tu również ochraniacz śruby na wypadek, gdy łódź zaczyna szorować po dnie na płytkiej wodzie.

FAKIROM W TRYPOLISIE NIE WOLNO UPRAWIAĆ SZTUCZEK.

Gubernator generalny na Italskie polnocne kolonie afrykańskie, wydał dekret zakazujący uprawiania różnych sztuczek przez fakirów w Trypolisie. Na zebraniu komisarzy prowincjonalnych, na którego było około 20 liderów krajowców, gubernator oświadczył, że nie można dłużej pozwalać fakirów na chodzenie po ogniu, polywanie jadowitych owadów, gwoździ lub na zakładanie dzieciom kótek do nosa, ponieważ takie praktyki sprzeciwiają się za zasadom nowoczesnej cywilizacji i zarazem zasadom wiary mahometańskiej. Przedstawiciele tubylców oświadczyli, że zgadzają się na wydanie projektowanego rozporządzenia generalnego gubernatora.

PIES Z LAKIEROWANEMI PAZURKAMI.

Na konkursie piękności psów w Niemce kapielisku francuskim Peauville pierwszą nagrodę zdobył pies niemiecki, który miał pazurki pomalowane jaskrawą czerwoną farbą. Właścicielka psa miała na ten sam kolor polakierowane paznokcie. Njebawem zaczęła się już także pudrować psom pyszczki?

Wiadomości radiowe

OSCHŁA ZIEMIA I OSCHŁY LŹW LUDZKIE.

Wszyscy jeszcze dobrze pamiętają zeszłoroczną klęskę powodzi. Całe połacie naszego kraju zostały zniszczone, przed ludnością zaś stanęło widmo nędzy i głodu (du. w odbudowę tych terenów włożono dużo trudu i dużo ofiarnej pracy. Zarówno Rząd jak i społeczeństwo całe, popieczyło z pomocą. Posłuchajmy co opowie nam o tem z Krakowa pułk. Tadeusz Tomaszewski w dniu 16.8 o godz. 18 w swym repertażu p. t. „Na terenach powodziowych“.

PRZEDWIEKOWE PIOSENKI.

Taki tytuł nosi audycja, którą nada Kraków dn. 16.8 o godz. 17.20, tytuł obiecający miłe, a może i wesołe niespodzianki. A więc słuchajmy pilnie audycji tej, którą wykona p. Manek (bas), p. Ilnicka (sopran), a poprzedzi pogadanka wstępna dr. Poźniak, asystent uniwersytetu Jagiellońskiego.

GOSPODARCZE ZNACZENIE BADAŃ ŻYCIA SŁODKICH WÓD.

Naukowe badanie życia wód słodkich ma duże znaczenie gospodarcze przede wszystkim dla produkcji zwierzęcej o wartości spożywczej, jak ryby, raki itp., a także ma znaczenie z punktu widzenia higieny, gdyż woda jest środowiskiem, w którym żyje i rozwija się szeregi drobnoustrojów powodujących najrozmaitsze choroby u ludzi i zwierząt. Po słuchajmy więc co o tem mówić będzie z Katowic prof. dr. Kazimierz Simm w dn. 16.8 o godz. 16 w odcywie pt. „Gospodarcze znaczenie badań życia wód słodkich“.

DONIZETTI, CZAJKOWSKI I PROKO FJEW NA FALACH RADJA.

Program piątkowego koncertu symfonicznego tj. dn. 15.8 o godz. 21 w wykonaniu orkiestry P. R. pod dyr. Grzegorza Fitelberga składa się z uwerturny Donizettiego do „Córki Regimentu“, Massen — uwerturny do „Króla Lahory“, Czajkowskiego jedyną z czterech suit, suitę d-moll, Smetany niezwykle żywej i pięknej uwerturny do „Sprzedanej Narzeczonej“ oraz Prokofjewa — Symfonia Klasyczna, tego świeżego połączenia współczesnego stylu ze stylem pierwszej połowy wieku 18-go.

Parafia nowosielecka w Sosnowcu buduje kościół

Zdórka uliczna i zabawa na rzecz dokończenia budowy — Ofiarność robotników

Mieszkańcom Sosnowca znane są mury niedokończonego kościoła parafji Nowy Sielec w Sosnowcu, które wznoszą się tuż nad Czarną Przemszą przy ul. Dworskiej.

Powstała nawet legenda, że budowy kościoła zaniechano wskutek tego, że mury zaczęły się zapadać w ziemię i pękać.

Właściwie jednak sprawa budowy kościoła w parafji Nowy Sielec przedstawiła się następująco:

Budowę kościoła parafjalnego rozpoczęto w 1905 roku i kontynuowano ją do wybuchu wojny w 1914 r.

Od tego czasu wzniesione do wysokości 18 m. mury przetrwały do obecnej chwili, gdyż nie było środków na dalsze prowadzenie budowy.

Komitet budowy kościoła, na czele którego stoi ks. proboszcz Hendrykowski postanowił obecnie przystąpić do ukończenia budowy świątyni.

W dniu wczorajszym przystąpiono do dalszej budowy, przy czym zatrudnienie znalazło 15 robotników.

Rozpoczęcie robót poprzedzone zostało nabożeństwem w kaplicy, które odprawił ks. proboszcz Hendrykowski, poczem skreślił genezę budowy świątyni i zamiary komitetu na przyszłość.

Podkreślić należy, że społeczeństwo poproszyło z pomocą komitetowi, składając ofiary na dokończenie budowy.

Między innymi robotnicy fabryki C. G. Schön opodatkowali się w wysokości 1 proc. od swych zarobków miesięcznych, co stanowi około 900 zł. miesięcznie, w tej samej wysokości opodatkowali się robotnicy Huty Katarzyna, co stanowi również około 900 złotych.

Komitet budowy kościoła zabiega obecnie usilnie o znalezienie funduszy na prowadzenie prac.

W związku z tem jutro, tj. we

czwartek odbędzie się kwesta uliczna z której dochód przeznaczony zostanie na dokończenie budowy kościoła.

Komitet zwraca się do społeczeństwa o poparcie i nie szczędzenie ofiar na ten cel.

Pozatem w dniu 18 bm. o godz. 14.30

na ten sam cel odbędzie się w parku gwarectwa hr. Renard zabawa z urozmaiconym programem.

Na zabawie koncertować będą dwie orkiestry, odbędzie się loteria fantowa, korowody, ognie bengalskie i wiele innych atrakcyj.

KOLONJE LETNIE

państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego z Sosnowca w Starym Sączu

W malowniczej dolinie Popradu, otoczonej śliczną panoramą Beskidów leży mało znane w Zagłębiu stare miasto — Stary Sącz.

W tym to zakątku drowia i piękna spędzamy wesołe i beztróskie chwile upragnionego wypoczynku.

Nasza kolonja jest zakwaterowana w szkole powszechnej na skraju miasta, od strony Popradu.

Urządziliśmy się tu świetnie: kuchnia, sypialnie, jadalnia, umywalnia i inne ubikacje, potrzebne do użytku człowieka niewsiowego.

Oprócz tego dla pokrzepienia ducha mamy świetlicę, gdzie z wielu pism dowiadujemy się o sprawach życia zagłębiowskiego, słuchamy radja i gramy w szachy. Łazienkę sosnowiecką zastępuje nam wybornie Poprad, do którego chodzimy w chwilach wolnych bowiem czas spędzamy przeważnie na wycieczkach.

Szczęśliwym trafem przebywa tu nauczyciel sosnowiecki i instruktor oświaty pozaszkolnej p. Malec, który fachowo zapoznaje nas z całym krańcem Beskidu Zachodniego.

Trudno jest wypowiedzieć ile piękna jest w tych górach, pokrytych ciemną plachtą lasów i zielenią szachownicą pól.

Zwiedziliśmy już prawie wszystkie okoliczne góry. Znamy Prechýbę, Rogacz, Radziejową, no i oczywiście Pieniny, ten najpiękniejszy kanion Dunajca.

Gdy patrzy się z zawrotnej wysokości na mieniącą się kolorami wstęg Dunajca, to całe uczucie można zamknąć tylko w niemym podziwieniu. Pełen sentymentu ma domek pustelnika na zamkowej górze. Sam pustelnik jest wyrazem odosobnienia: twarz wychu-

dia, długa broda, poszarzałe włosy — człowiek, który pogrzebał się za życia.

Znamy też Krynicę i jej źródło, których wodami poopijaliśmy się — będąc zwolennikami zasady: „raz a do brzo”. Byliśmy i w Żegiestowie i Rytarzu, gdzie na stożkowej górze stoją ruiny zamku i w Nowym Sączu i w wielu innych okolicznych miastach. — Stary Sącz przyjmuje nas tylko na odpoczynek. W takich okolicznościach i przy takim powietrzu zwiększa się ogromnie apetyt, na co nasza kuchnia jest starannie przygotowana, bo jadalnia od pięciu do dziesięciu razy dziennie.

Czasem chodzimy na grzyby, co nam się opłaca, bo tutejsi mieszkańcy nie jadają niektórych gatunków grzybów, które w Zagłębiu są przysmakami.

Ale najbardziej lubimy wycieczki w „nieznane”. Idziemy nie wiadomo gdzie i co chwilę mamy nowy widok. Czasem rzekę w bród przechodzimy, czasem górę okrążamy, a czasem trafi się na plebanję, gdzie nas serdecznie przyjmują, jako ciekawych przybywców z krainy „czarnych djamentów”.

Warto wspomnieć i o dancinгах, które urządzamy z młodzieżą żeńską Starego Sącza.

I tak upływa życie ciągle nowe, ciekawe i wesołe. Niestety musimy pożegnać to ciche, bez tempa żyjące miasto, któremu wciąż szumi dzięki Poprad, wpadający niedaleko do Dunajca. Zostanie nam tylko wspomnienie i cicha wdzięczność dla naszego opiekuna, dyrektora Mazura, który nas zawiódł w te strony na ostatnie kolonje.

Kolonista.

Naiwny śluzak i stary kawał złodziejski

Onegdaj przyjechał do Będzina niejaki Frydrych, stały mieszkaniec Śląska, celem sprzedania na miejscowej targowicy konia.

Po upływie godziny Frydrych konia sprzedał za 80 zł. i uzyskane pieniądze ze sprzedaży schował do bocznej kieszeni marynarki, poczem udał się w powrotną drogę do domu. Na ulicy Czeladzkiej podszedł do niego jakiś dobrze prezentujący się osobnik namawiając Frydrycha do udania się na ul. Podzamcze, gdzie rzekomo miała się odbyć licytacja na konie. Na propozycję owego osobnika Frydrych się zgodził i obydwaj skierowali swe kroki w stronę Góry Zamkowej.

Kiedy znaleźli się na ulicy Kollataja nieznanemu osobnikowi w pewnym momencie schylił się i podniósł jakąś małą paczkę, a po rozwinięciu jej z gazety oświadczył Frydrychowi, że znalazł większą sumę pieniędzy, proponując jednocześnie udanie się pod

ruiny Zamku, aby na osobności znalezione pieniądze poljeżyć i niemi się podzielić.

W pewnym momencie podszedł do nich jakiś jegomość i zapytał się, czy nie znaleźli pieniędzy, które zgubił na ulicy Kollataja.

Osobnik ten przystąpił jednocześnie do przeszukiwania kieszeni u Frydrycha i jego towarzysza, twierdząc uparczywie, że pieniądze musieli znaleźć. Frydrych skonsternowany począł się tłumaczyć, że posiada tylko swoje pieniądze, uzyskane ze sprzedaży konia.

Po krótkiej wymianie słów, Frydrych oddalił się od nieznanemu osobnikowi, w drodze jednak spostrzegł że pieniądze mu skradziono.

Sprawcą kradzieży pieniędzy, oczywiście był nie kto inny, jak tylko ów osobnik, który przeszukiwał kieszenie naiwnego Frydrycha.

Wybuch w fabryce wód gazowych 2-ch robotników ciężko rannych

W fabryce wód gazowych Zylberberga Chały, zam. w Chęcinach, pow. kieleckiego, podczas pracy o puszczeniu gazu do kotła przez właściciela fabryki nastąpił wybuch.

Wskutek wybuchu został rozerwany kocioł oraz zostali poranieni od-

łamkami kotła robotnicy Antoni Janeczko i Mordka Zysapel z Chęcina, który doznał złamania lewej ręki i odwieziony został do szpitala w Kielcach.

Przyczyny wybuchu narazie nie ustalono.

KRONIKA

Sroda
14
Sierpień

Dz. w g. a, Euzeujsza nap.
Jutro: Wniebowzięcie N. M. P.
Wschód słońca: 4.21
Zachód słońca: 6.58

RADJO

WARSZAWA.

Sroda, 14 sierpnia.

6.50 Piesni „międy rannego wstają zorze”
6.55 Pobudka do gimnastyki. 6.55 Gimnastyka. 6.55. Muzyka z płyt. 7.10. Dziennik por. 7.45 Program na dzień wtorek.

dla szkół. 11.57 Sygnał czasu z Warszawy. 12.00 Astr. 12.00 Injnal z Krakowa. 12.05 Wiadomości meteorologiczne. 12.50 Dziennik poranny. 13.00 Muzyka dla dzieci. 13.05. 13.00 Chwilka dla kobiet. 13.05. 13.15. Przegąd gimnastyczny. 13.20. Wiadomości o ekspozycji polskiej. 13.50. 13.55. 16.00 Przystań bezdomnych. 16.10. Koncert solistów. 16.50. Codzienny odcinek drocy. 17.00. Mała ork. P. R. 18.00. Wesoły szach. 18.10. Ciepła orkiestra. 18.15. Stany blisko ula. 18.40. Życie ku taranne stolicy. 18.45. Płyty. 19.05. Program na dzień wtorek. 19.15. Koncert reklamowy. 19.50. Kę. 20.00. Pogadanka rybacka. 20.10. Leska audycja muz. 20.45. Dziennik wieczorny. 20.55. Obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski. 21.00. Koncert Chopinowski. 21.30. Świat się śmieje. 21.40. Recital. 21.45. Waczy z Poznania. 22.00. Wiadomości sportowe. 22.10. Mała ork. P. R. 23.00. Wiadomości meteorologiczne. 23.05. Płyty.

ATOWICZ

Sroda, 14 sierpnia.

6.30. Transmisja z Warszawy. 8.20. Program na dzień bieżący. 8.25. Wskazówki praktyczne. 11.57. Transmisja z Warszawy i Krakowa. 12.05. Płyty. 15.15. Giełda zbożowa. 15.30. Chwilka społeczna. 15.35. Transmisja z Warszawy. 18.00. Transmisja z Krakowa i Lwowa. 18.30. Ogródnik Śląski. 18.45. Płyty. 19.05. Program na dzień wtorek. 19.15. Koncert reklamowy. 19.30. Transmisja z Warszawy. 20.00. Gospodyni Śląska. 20.10. Transmisja z Warszawy i Lwowa. 21.40. Transmisja z Poznania i Warszawy. 22.06. Wiadomości sportowe. 23.05. Płyty.

Z Kielc

(k) W oczach narzeczonej usiłował popełnić samobójstwo. Do córki Wojciecha Bryły, zam. w Kielcach na przedmieściu Kuwetezyzna nr. 11, chodził już od dłuższego czasu w charakterze narzeczonego Antoni Maciejewski, zam. w Kielcach przy ul. Piotrkowskiej.

Onegdaj Maciejewski, będąc w stanie podpijany, przyszedł do mieszkania Bryły wydobyl z kieszeni butelkę wódki oraz dwie małe buteleczki z płynem, zawartość których wlał do butelki z wódką. Następnie Maciejewski żalił się na ciężkie czasy i ze słowami „jak mam żyć tak marnie, to wolę zginąć” — począł pić wódkę. Bryła w pewnej chwili przy pomocy córki wyrwał butelkę z rąk Maciejewskiego i odwiózł go do szpitala św. Aleksandra, gdzie wyompowano mu żołądek i przewieziono go do domu.

(k) Nożowa rozprawa. Wczoraj na podwórzu domu Henryka Sidła, przyszedł Edward Wróblewski, zam. przy ul. Nowy Świat 45 i począł rzucać kamieniami do gołębi.

Sidło w pewnej chwili wyszedł z domu na podwórzu i zwrócił w grzeczny sposób uwagę Wróblewskiemu, aby nie rzucał kamieniami, gdyż dziurawi dach. W odpowiedzi Wróblewski wydobyl z kieszeni nóż szwecki i zatopił go do połowy w lewej piersi Sidła, poczem zbiegł.

Rannego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala, Wróblewskiego aresztowała policja i przekazała go do dyspozycji władz sądowych.

(k) Zamknięcie komunikacji kolejowej na szosie pod Częstochową. W powiecie częstochowskim na drodze państwowej Nowy Bieruń — Częstochowa od km. 80.0 do km. 87.3 zostaje z powodu przebudowy drogi zamknięta aż do odwołania wszelka komunikacja kolejowa.

Objazd odbywać się może drogami: temi przez Siewierz — Zarki — Olsztyn — Częstochowa lub przez Koziegłowy — Zarki względnie drogami gruntowymi i bitymi dla ruchu miejscowego.

Drogi objazdu oznaczone są stosownymi tabliczkami.

O PRZENIESIENIE APTEKI
UBEZPIECZALNI SPOŁECZNEJ
Z PIASKÓW DO CZELADZI.

Duże niezadowolenie wśród ubezpieczonych w Czeladzi, wywołała decyzja, wydana przed rokiem o przeniesieniu apteki ubezpieczalni społecznej z Czeladzi na Piaski.

Wszelkie protesty i interwencja związków robotniczych w dyrekcji ubezpieczalni nie odniosła skutku. Rozgoryczonym robotnikom, którzy musieliby do 3 klm. chodzić pieszo po lekarstwo na Piaski, ubezpieczalnia przysłała z taką pomocą, że lekarstwa dostarczane są chorym przez ambulatorjum do Czeladzi. Niestety to nie rozwiązuje całkowicie tej sprawy. Chory, który idzie z wizytą do lekarza rano, otrzymuje lekarstwo dopiero przed wieczorem.

Przez cały więc dzień musi oczekiwać na lekarstwo którego utrzymanie kosztuje tyle zabiegów. Gorzej przedstawia się sprawa z chorymi, którzy zgłaszają się po pomoc lekarską w godz. od 2 — 3 popoł. Ci zmuszeni są czekać do następnego dnia do wieczora na lekarstwo, lub sami zmuszeni są udać się do apteki na Piaski.

Zdarzają się wypadki, że koszt lekarstwa jest niższy od kosztów przejazdu autobusem na Piaski. Więc ubezpieczalni rezygnują z lekarstw ubezpieczalni a kupują je prywatnie w aptece w Czeladzi.

Wobec takich trudności, napotykanych przez chorych, a następnie rosnących codziennie sarkaf, władze ubezpieczalni powinny wniknąć w położenie ubezpieczonych i przenieść spowrotem aptekę do Czeladzi.

Z Zagłębia

KANDYDACI DO SEJMU Z ZA- GŁĘBIA DĄBROWSKIEGO.

W dniu dzisiejszym odbędzie się w Sosnowcu w izbie przemysłowo-handlowej o godz. 5 popoł. zgromadzenie wyborcze, na którym ustalone zostaną kandydatury na posłów do sejmiku.

Według krążących pogłosek, kandydatami na posłów do sejmiku będą: dr. Madeyski, b. dyrektor funuszu pracy, prezydent Kaczkowski, dyr. Mazur, b. poseł Konieczko i wiceprezydent Dąbrowy p. Trzęsimech.

Podobno mandat poselski prezydenta Kaczkowskiego uzależniony jest od zrzeczenia się p. Kaczkowskiego z prezydentury m. Sosnowca.

SPRAWA KAS BRACKICH W ZA- GŁĘBIU DĄBROWSKIM.

Sprawa kas brackich w Zagłębiu wśród sfer robotniczych jest nadal ośrodkiem ciągłego zainteresowania.

Zredukowani robotnicy i inwalidzi z kopalń zagłębiowskich z niecierpliwością oczekują na załatwienie tej sprawy przez ministerjum opieki społecznej.

W związku z uregulowaniem dalszego losu kas brackich przybyć ma do Zagłębia wicemin. Jastrzębski, o czym przed paru dniami pisaliśmy.

Obecnie robotnicy zwracają się do inspektora pracy i związków zawodowych z zapytaniami kiedy przybędzie do Sosnowca wicemin. Jastrzębski.

Przypuszczać bowiem należy, że przyjazd wicemin. Jastrzębskiego do Zagłębia związany jest z bliskim zakończeniem kwestji kas brackich.

PO TRAGICZNYM WYPADKU PRZEJECHANIA DZIEWCZYNI PRZEZ SAMOCHÓD W SOSNOW- CU.

Henryka Jędrusikówna, która onegdaj w Sosnowcu przejechana została przez samochód, pedałujący z nadmierną szybkością ulicą Piłsudskiego, dotychczas nie odzyskała przytomności.

Stan zdrowia dziewczynki jest bardzo groźny i istnieje obawa czy uda się nieszcześliwą utrzymać przy życiu.

Kierowca samochodu, Moryc Safir sztein, jak już donosiliśmy, zatrzymany został przez policję i w dniu wczorajszym przekazano go do dyspozycji sędziego śledczego.

Dalsze śledztwo niewątpliwie wyjaśni, kto ponosi winę w spowodowaniu tego strasznego wypadku.

Właściciel samochodu niejaki Leneczner z Sosnowca został po przesłuchaniu wypuszczony na wolność.

— Wyjazd robotników na obozy wypoczynkowe. Dnia 16 bm. o godz. 8-jej rano wyjechała do Okradzionowa na oboz wypoczynkowy zorganizowany przez radę powiatową BBWR ostatnia partja robotników z Sosnowca, Dąbrowy i Będzina.

Zbiórka o godz. 7.30 rano przed lokalem rady powiatowej BBWR w Sosnowcu ul. Piłsudskiego 16.

Zapisy kandydatów przyjmuje sekretariat rady pow. BBWR w godz. od 18-20.

— Pielgrzymka do Częstochowy. W dniu 23 bm. z kościoła parafji sosnowieckiej w Sosnowcu, pod przewodnictwem ks. W. Zabiegło wyruszy pieszka pielgrzymka na Jasną Górę.

W pielgrzymce mogą wziąć udział mieszkańcy Sosnowca i okolicy.

W dniu wyruszenia pielgrzymki, o godzinie 7 rano w Nowym Sielcu będzie odprawiona msza św. na intencje pielgrzymów.

Pielgrzymka opuści Częstochowę w dniu 27 bm. Zgłoszenia przyjmuje się na plebanji w Nowym Sielcu przy ul. Dworskiej 1. Uczestnicy wpłacić muszą po 1 zł. na kosztą związane z pielgrzymką.

— Usiłowanie samobójstwa w Sosnowcu. Onegdaj usiłowała popełnić samobójstwo Aniela Kwoka zamieszkała w Sosnowcu przy ul. Rzymskiej 10.

Desperatka usiłowała otruć się chloroformem.

Przewieziono ją do szpitala w Sosnowcu.

Przeznaczony rozpaczliwego kroku dotychczas nie ustalono.

Podpałił sklep, by zdobyć premję asekuracyjną

Sensacyjna sprawa kupca sosnowieckiego

W Sosnowcu dokonano ostatnio szeregu oszustw ubezpieczeniowych, w których oszuści dla zdobycia premji asekuracyjnej, nie cofali się nawet przed zbrodnią. Jaskrawym tego przykładem jest ostatnia afera kupca

z ul. Modrzejskiej 29 w Sosnowcu Mordki Grochowiny.

Grochowina posiadał sklep manufaktury i galanterji, ubezpieczony w tow. „Pust“ na 5.000 zł. Interes Grochowiny szedł wcale nieźle, nie zasp-

kajało to jednak jego chciwości. Aby uzyskać premję asekuracyjną Grochowina podpałił sklep, sądząc, iż ujdzie mu to bezkarnie.

Przeliczył się jednak w swych rachubach. Przechodnie mimo nocy zauważyli wydobywający się ze sklepu dym i zaalarmowali straż ogniową. — Straż przybyła w rekordowym czasie tak iż ogień podłożony przez Grochowinę łatwopalnych materiałów nie zdążył strawić i zbrodnia podpalenia sklepu przez Grochowinę wyszła odrazu na jaw.

Pożar, wzniesiony przez chciwego kupca, mógł być nicobliczalny w skutkach, sklep bowiem, który Grochowina podpałił, mieścił się w trzypiętrowym gmachu, zamieszkanym przez kilkudziesięciu lokatorów.

Grochowina został osadzony w więzieniu w Będzinie. Ostatnio wypuszczono go na wolność za kaucją. Szyj w więzieniu ciężko zapadł na zdrowiu.

Rozprawa przeciw Grochowinie wyznaczona jest już na 4 września br. Niewątpliwie za ten zbrodniczy czyn nie ominie go surowa kara.

Sprawa ta ze zrozumiałych względów budzi wielkie zainteresowanie wśród miejscowego kupiectwa.

W dniu 21 sierpnia o godzinie 9-jej odbędzie się na targowicy w Będzinie LICYTACYJNA SPRZEDAŻ 8-miu koni wojskowych.

— Zbiórka b. marynarzy w Sosnowcu. W dniu 15 bm. o godz. 9 w lokalu ligi morskiej i kolonjalnej w Sosnowcu, ul. 1 maja 19 (gmach sądu okręgowego) odbędzie się zbiórka b. marynarzy celem wzięcia udziału w nabożeństwie z okazji uroczystości „Dnia święta żołnierza“.

— Wyjaśnienie radnego Konarskiego z Dąbrowy. Od radnego Konarskiego z Dąbrowy otrzymaliśmy następujące wyjaśnienie:

W związku z notatką p. t. „Aresztowanie radnego w Dąbrowie za burdy pijackie i strzelanie“, umieszczoną w nr. 27 z dnia 11 bm. w „Expresie Zagłębia“, proszę Sz. Redakcję o umieszczenie następującego sprostowania: Nieprawdą jest, iż zostałem aresztowany za wywołanie awantury po pijanemu i strzelanie z rewolweru do ludzi, natomiast prawdą jest, że nie strzelałem do nikogo, gdyż nie posiadałem broni i nie wywoływałem awantur, oraz że byłem zatrzymany przez policję na skutek fałszywego oskarżenia Stefana Szyszłowskiego.

Nieprawdą także jest, że zostałem przekazany do dyspozycji sędziego śledczego, natomiast prawdą jest, że po przeprowadzeniu dochodzenia zostałem zwolniony przez policję.

Po ukończeniu dochodzenia — przeciwko oszczerey Szyszłowskiemu i ludziom zlej woli, którzy rozsiwiają nieprawdziwe wieści o mej osobie, wystąpię na drodze sądowej.

Antoni Konarski.

— Otwarcie kursu OPG w Czeladzi. Onegdaj w szkole przy ul. Będzińskiej odbyło się uroczyste otwarcie 4 tygodniowego kursu obrony przeciwgazowej w Czeladzi. W kursie biorą udział mężczyźni zwolnieni od służby wojskowej kategorii „C“ i „D“. Przemówienie o potrzebie zorganizowania kursu OPG do 40 słuchaczy wygłosił burmistrz Br. Dorobczyński, przyczem nadmienil, iż uczestnictwo w wyznaczonych urzędowo kandydatów w kursie jest obowiązkowe. Uchylenie się kandydatów od uczęszczania na kurs podlegać będzie karze do 1000 zł. z zamianą na 3 mies. aresztu. Pierwszy wykład poprowadził instruktor LOPP p. Spis.

— Zebranie legjonu młodych w Czeladzi. Wyznaczone na dziś zebranie członków legjonu młodych w Czeladzi odbędzie się w następną środę o godz. 7.30 wiecz.

Złoty 50.000 na nr. 47209
10.000 na nr. 1720 9

padło w pierwszym dniu ciągnięcia III-iej klasy w szczęśliwej kolekturze

ST. HLAWSKIEJ

Sosnowiec — Będzin — Dąbrowa Górna — Zawiecie — Grodziec

Sprawa redukcji i płac robotników

zatrudnionych przy robotach drogowych w Olkuszu

Konferencja w inspektoracie pracy w Sosnowcu

W dniu wczorajszym, w inspektoracie pracy w Sosnowcu odbyła się konferencja w sprawie redukcji i stawek zarobkowych robotników, zatrudnionych przy robotach drogowych w Olkuszu.

Roboty te prowadzone są z subwencyj funduszu pracy. Magistrat olkuski stosował stawki zarobkowe według swego uznania, a pozatem część robotników miała być zredukowana.

Robotnicy zwrócili się do inspektora pracy w Sosnowcu z prośbą o interwencję.

W związku z tem odbyła się wczoraj konferencja, na której inspektor pracy wyjaśnił, że robotnicy otrzymywać muszą stawki ustalone przez wojewódzki fundusz pracy.

Następnie ustalono, że redukcji robotników nie będzie.

Gorszące zajście

w parafji diecezji kieleckiej

W parafji Strawczyn powiatu kieleckiego ludność miejscowa zniechęcała się do tamtejsz. proboszcza ks. Króla spowodu jego nietaktownego i gorszącego zachowania, obdarzając natomiast swoim zaufaniem ks. wikarego Smolarskiego.

Na tem tle powstały konflikty między obu duchownymi, a następstwem doniesień proboszcza władze duchowne wezwwały ks. Smolarskiego do kurji biskupiej w Kielcach, celem wytłumaczenia się. Na wiadomość, że lubiany ksiądz wikary opuszcza parafję, ludność miejscowa uniemożliwiła ks. Smolarskiemu wyjazd, wystawiając wartę przed jego mieszkaniem. Spowodu tego zajścia ks. biskup Łosiński zasponsorował ks. Smolarskiego.

Parafjanie strawczyńscy, nie chcąc pogodzić się z tem zarządzeniem wysłali delegację do ks. biskupa z prośbą o cofnięcie zarządzenia i pozostawienie ks. wikarego Smolarskiego na

miejscu. Biskup Łosiński nie cofnął się i wydelegował do parafji ks. Głuszkiwicza, którego jednak parafjanie nie dopuścili do objęcia funkcji.

Dnia 15 lipca udała się znów delegacja do biskupa, tym razem w sile tysiąca ludzi, aby tenże przywrócił ks. Smolarskiemu prawo sprawowania nabożeństw w parafji. Jednak i teraz biskup odmówił.

20 lipca polecił ks. biskup kielecki ks. Królowi ponowne i całkowite objęcie parafji. Parafjanie nie dopuścili jednak proboszcza, ani na plebanję ani do kościoła, mimo interwencji grupki jego zwolenników.

Ks. Król urządził swoją rezydencję w miejscowym sklepiku i tam odprawia nabożeństwa. Oburzeni na to parafjanie zamierzają złożyć u władz duchownych skargę.

Sprawa ta ciągnie się od maja po dzień dzisiejszy.

Handlarz diamentów z Wolbromia

na ławie oskarżonych w Wiedniu

Przed sądem lawniczym w Korneuburgu pod Wiedniem rozpoczął się sensacyjny proces ubezpieczeniowy przeciw amsterdamskiemu handlarzowi diamentów Maurycemu Krakowskiemu, rodem z Wolbromia w Polsce, dalej przeciw austriackiemu urzędnikowi pocztowemu Römerowi i handlarzowi diamentów Brunnerowi rodem z Warszawy.

Afera ta, która rozegrała się między Amsterdamedem i Wiedniem wywołała swojego czasu olbrzymie poruszenie, gdyż szereg towarzyszy ubezpieczeniowych poszkodowany został ogółem na 243.000 guldenów holenderskich.

17 marca 1934 r. holenderskie t-wo ubezpieczeniowe w Amsterdamie za wiadomości dyrekcję policji w Wiedniu, że wysłany w dniu 12 tegoż z Amsterdamu do Wiednia przez handlarza Krakowskiego list wartościowy, ubezpieczony na 105.000 guldenów

holenderskich, w którym znajdowały się diamenty, zaginął w drodze do Wiednia, albo w samym Wiedniu.

Śledztwo przeprowadzone przez policję wiedeńską wykazało, że list ten na skutek zręcznego podrobionego adresu nadszedł nie wprost do Wiednia, lecz do Wienerneustadt, gdzie posiadał go wspólnik Krakowskiego urzędnik pocztowy Römer, legitymując się pełnomocnictwem od Krakowskiego.

W liście tym ubezpieczonym na tak wysoką sumę znajdowały się tylko skrawki papieru.

W podobny sposób nadeszły jeszcze do Wienerneustadt dwa dalsze listy, ubezpieczone również na wysokie sumy.

Kiedy Krakowski zgłosił swoje pretensje do t-wa ubezpieczeniowego z powodu rzekomej kradzieży diamentów, wyszło oszustwo na jaw, a oszuści zasiedli na ławie oskarżonych.

Z Zawiercia

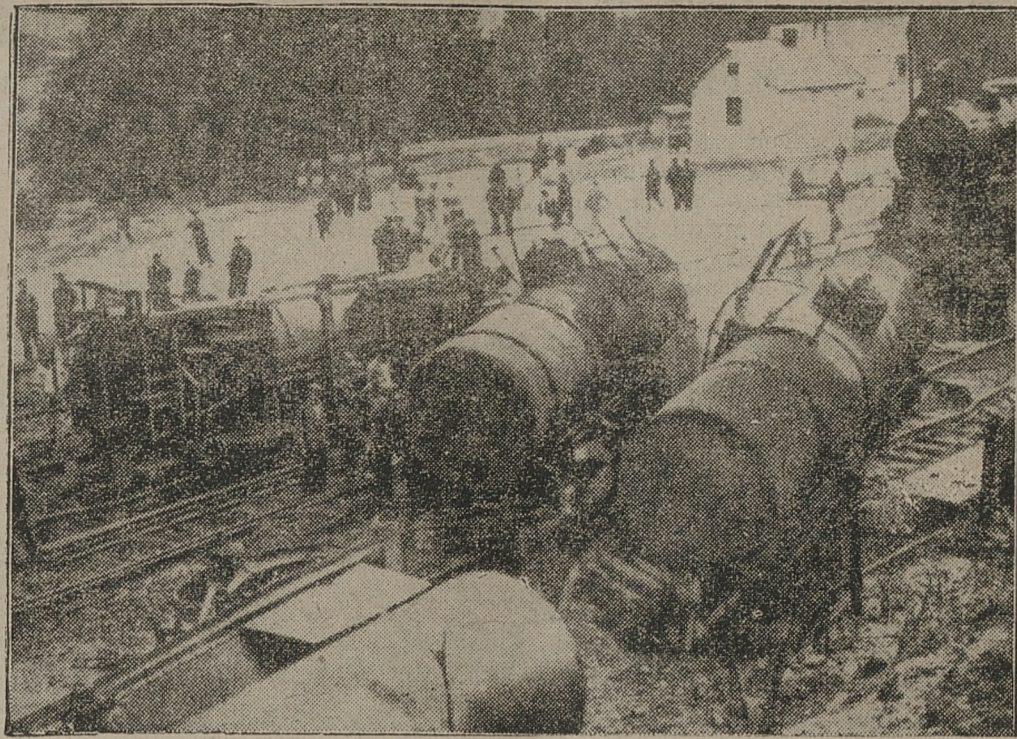
(z) **Kandydaci do sejmiku.** Dziś o godz. 6 wieczorem w sali resursy TAZ odbędzie się wyborne zgromadzenie okręgowe, w skład którego wejdą przedstawiciele 2 powiatów, a mianowicie: zawierckiego i olkuskiego. Z powiatu zawierckiego wysunięci mają być na posłów kandydatury: inż. Sowińskiego i p. Malinowskiego z Niegowej.

(z) **Kiedy uruchomiony zostanie kiosk w parku miejskim.** W parku miejskim, który po ostatnich inwestycjach przybrał nareszcie ładną szatę, zarząd miejski wybudował piękny kiosk murowany, typu amerykańskiego, według projektu architekta miejskiego p. J. Mrozowskiego. Kiosk ten na dole ma pięknie pomalowaną salkę, na górze zaś taras. Park cały jak również wspomniany kiosk, zarząd miejski jeszcze w czerwcu r.b. oddał do eksploatacji miejskiej ochotniczej straży pożarnej, która w kiosku tem urządzenie miała kawiarenkę, z której oczywiście miałaby wca'e niezły dochód. Jednakże do tej sprawy straż nie zabiera się ze zbytym pośpiechem, albowiem jak wiadomo kiosk ten do tej pory świeci pustkami, a przecież lato, jako najlepszy sezon dla tego rodzaju przedsięwzięcia jest już na schyłku. Jak słyhać zarząd straży nie może znaleźć odpowiedniego dzierżawcy mimo, że w Zawierciu nie brak odpowiednich kupców - fachowców, inna rzecz, że do tej pory nie ogłoszony został na dzierżawę kiosku żaden przetarg, dlatego też i fachowcy nie o tem nie wiedzą. Być może, że kiosk ten nadal pozostanie martwą ozdobą parku, ale czy się zarząd miejski na to zgodzi — nie wiadomo.

(z) **Podoficerowie jadą na Sowniec.** W sobotę 17 bm. wyjeżdża do Krakowa i na Sowniec sztafeta kolowa związku podoficerów rezerwy z całego powiatu zawierckiego, która zawiezie na Sowniec urnę z ziemią z grobów powstańców z r. 1831 i 1832. Zbiórka sztafety w Zawierciu przed gmachem starostwa, wyjazd o godzinie 7 rano. Organizacja sztafety zajmuje się za rząd i komenda powiatowa związku podoficerów rezerwy. W sztafecie ma wziąć udział około 40 kolarzy.

(z) **Polepszenie się sytuacji w szklarni.** Zarząd miejscowej szklarni czyni przygotowania do uruchomienia w najbliższych dniach drugiego pieca. W związku z tem zostanie przyjętych do pracy około 150 robotników. Do pracy przyjmowani będą wyłącznie b. pracownicy tejże fabryki zredukowani z pracy w ostatnim czasie

WIELKA KATASTROFA KOLEJOWA POD KRONSZTADEM.

W pobliżu stacji kol. Kronsztadu zde rzyła się lokomotywa z pociągiem towarowym. Sześć cystern z ropą naftą wąż stanęło w morzu płomieni. Na zdjęciu widzimy zniszczone cysterny po katastrofie.

UMARŁ Z TĘSKNOTY za krajem swych ojców

Jankiel Szłoma Dik przeżył 62 lata i za wyjątkiem mieszkańców wsi Zielonica, pow. Sarny, i grona swych krewnych, mało był komu znany. Krzątał się przez całe życie około nędżnych spraw swego bytu jako wiejski faktor i sklepikarz. Ciulał grosz za groszem, dorobił się własnej chałupki, niedużego mająteczku — nikt go nie pytał: jakim sposobem?... Jankiel Szłoma Dik był oszczędny, miał skromne wymogi i bardzo nieduże aspiracje życiowe. I jeden miał tylko w życiu cel: zobaczyć Palestynę.

Nie wielu jednak w swoje sprawy wtajemniczał. Cichuteńko, prawie na palcach, tak obchodził około każdego poszczególnego drobiazgu, który wią-

zał się w jakikolwiek sposób z tem, co nazywał swoim celem: wyjazdem do Palestyny. Chociaż był oszczędny, groszowy ciulał, tutaj nie żałował na wet setek i tysięcy złotych.

A sprawy, które załatwiał, kosztowały dużo pieniędzy. Być może, Jankiel Szłomę Diką kosztowały one wyjątkowo dużo, gdyż przygotowania czynił bardzo długo, wydawał chętnie to co przez całe życie uciulał, bowiem niewiele orjentował się w tej obcej dla siebie dziedzinie i tak pełnej niespodzianek.

Aż wkońcu, gdy cały swój uciulany majątek wydał, dowiedział się najstraszliwej dla siebie rzeczy: że zezwolenia na wyjazd nie otrzyma.

Jankiel Szłoma Dik popełnił z rozpaczki samobójstwo.

Na świecie żydów, którzyby tak kochali Palestynę — prawdopodobnie jest ich niewiele, jak stary Jankiel Szłoma Dik z Zielonicy, a przecież — dla bardzo wielu mógłby być wzorem.

Poważanie u ludzi, zaufanie, dobro, byt i spokojną przyszłość zdobędziesz składając swe oszczędności w **KOMUNALNEJ KASIE OSZCZĘDNOŚCI pow. Zawierciańskiego w Zawierciu.**

— Teraz trzeba w papierach poszukać wszystkiego, co może dotyczyć Lartiguessa, Verdiera i kapitana Van Broke. Potrzeba listy czytać przy pomocy kratki, szukajcie we wszystkich szufladach, odbijajcie zamki jeżeli są zamknięte na klucz, szukajcie skrytek, słowem wszystko rewidujecie!

Obaj agenci zabrali się do roboty z niezwykłą zręcznością i pośpiechem. P. Rosier usiadła przy biurku Maurycego. Na biurku tem leżały notesy. Wzięła do ręki jeden i zaczęła go przeglądać, ale nie w nim podejrzanego nie znalazła. Były tu rozmaite notatki, cyfry, nazwiska, adresy, numery, nic, co by mogło Maurycego oskarżać; również obejrzenie drugiego i trzeciego notesu nie doprowadziło do niczego. Aime Joubert wzięła czwarty, oprawny w jaszczur z klamrami srebrnymi.

Otworzyła go jak poprzednie. Ręka jej z początku drżała, mgła zasłaniała oczy, gowa ciężka, w uszach szumiało, agentka zrozumiała, że lada chwila może zemdleć. Dobyła z kieszeni flaszeczkę z lekarstwem. któ-

re jej doktor dał i napiła się trochę. Niemoc, jaka ją ogarniała, ustąpiła. Aime Joubert spokojnym i pewnym już głosem zapytała Sylwana i Galoubeta:

— Cóż, znaleźliście co?
— Jak dotąd, nie godnego uwagi — odpowiedzieli agenci.

— Szukajcie dalej, szukajcie, przyglądajcie się każdej rzeczy.

— Niech pani będzie spokojna, już my sumiennie rewidujemy.

I szukali dalej. Pani Rosier znowu wzięła, wypadł jej z ręki notes i otworzyła go poraz drugi. Wysunął się z niego złożony w kilkoro papierek. Agentka schwyciła go, ale gdy rozwinęła, zdawało się jej, że rozpało ne żelazo popiekło jej palec. Odrzuciła papierek i krzyknęła:

— O! Boże!... Boże! Boże miłosierny, litościwy, czyż nie ulitujesz się nademną? Co widzę? to kratka, kratka powycinana, taka sama, jaką znalazła w Mordze, przez którą przeczytałam list z Londynu. Teraz już wątpię niepodobna. Mój syn jest współnikiem tych łotrów! — współnik

Lartiguessa, współnik swego ojca!

Przy tych słowach pani Rosier ujęła znowu powycinany papierek, rozwinęła go całkiem, a wtedy eskarżająca kratka w całości przedstawiła się jej oczom.

— Maurycy zabójca! — wyszeptala pani Rosier głuchym głosem — Nie podobna nie wierzyć rzeczywistości! Lartiguessa zabrał mi syaa, ale gdzie go łotr znalazł? Jakim sposobem go poznał? Jak zdołał go opanować? O! teraz przekonana jestem, że Lartigus kryje się pod nazwiskiem kapitana Van Broke. A Maurycy całował mnie, nazywał ukochaną matką, zapewniał, że podziwiać będzie odwagę moją, gdy mu powiem, kto jestem, a kiedym się zwierzyła przed nim, że szukam zabójcy z ementarza Pere La chaise i z ulicy Montorguelli, że ścigam Lartiguessa — słuchał, uśmiechał się — nie drżał. Cóż to za potwora na świat wydałam? Syn mordercy sam musi być mordercą, jaki ojciec odzywa się w nim krew ojca!

Po chwili milczenia, podczas którego cierpienie rozdzierające duszę, przebiegało się na twarzy jej, agentka mówiła dalej:

— Nie, nie! jeszcze nie wierzę! Wszystko mi mówi, że on winien, ale nie jestem jeszcze przekonana. A może on nie wie, co znaczy ta kratka? Może znalazła się u niego tylko przy padkowo? Do oskarżenia innych potrzebny dowód.

— A ma pani dowody i to jeszcze jakie! krzyknął Galoubet, wchodząc z paczką papierów w ręku. — Znalę-

(z) **Kradzież 500 zł.** P. Irena Borowicz, zamieszkała w Zawierciu przy ulicy Chmielnej 6 złożyła zameldowanie w komisariacie, iż onegdaj z niezamkniętego mieszkania skradziono jej 500 zł. O kradzież tą poszkodowana podejrzewa swą bratową Zeuefrydę Borowicz, tamże zamieszkałą. Policja wszczęła w tej sprawie dochodzenie.

—x—

Z Olkusza

ZAWÓD MIŁOSNY PRZYCZYNĄ SAMOBÓJSTWA

Wież Smroków, gm. Jaksice pow. miechowskiego, została poruszona w dn. 12 bm. samobójstwem 20-letniej Józefy Dymek, która rzuciła się do rzeki Szreniawa i utonąła.

Przed samobójstwem Dymkówna napisała kilka listów do rodziny i koleżanek z podaniem przyczyny rozpaczliwego kroku. Nieszczęśliwa dziewczyna skarży się w listach na mieszkańca Wolbromia, Stanisława K., który obiecując się z nią ożenić uwiódł ją. Dymkówna widząc skłótki bliskich stosunków z K., który opuścił ją brutalnie, w ten sposób uciekła od życia i wstydu.

(ol.) **Kandydaci na posłów z Olkuskiego** Czynniki wyborcze okr. 26 w Zawierciu wysuną w dn. jutrzejszym na specjalnym posiedzeniu z obydwóch powiatów t. j. zawierckiego i olkuskiego, 4 kandydatów do sejmiku, czyli po dwóch kandydatów z każdego powiatu.

Z pow. olkuskiego wysunięty zostanie jeden z poza m. Olkusza, drugi z terenu pow. miechowskiego. Z Olkusza ma być wysunięta kandydatura dr. Lapińskiego, a z powiatu olkuskiego p. W. Osuch, wójta gminy Dłużec.

(ol.) **Do Palestyny.** Z terenu pow. olkuskiego wyjechało w ub. mies. do Palestyny 4 rodziny żydowskie.

(ol.) **„Saldo - Conti“.** Oddział rachuby ubezpieczalni społecznej w Olkuszu przeniesiony w swoim czasie do centrali w Krakowie; z dn. 15 bm. przeniesiony został do spowrotu do ubezpieczalni w Olkuszu.

(ol.) **Ne będą głosować.** Na onegdajszym zebraniu zw. metalowców w Sławkowie (PPS), członkowie tego związku, opowiedzieli się za nie braniem udziału w głosowaniu do obecnego sejmiku. Ne zebraniu przemawiał p. Anger, sekretarz okr. zw. z Sosnowca.

(ol.) **Kradzież roweru.** W nocy na 12 bm. z mieszkania Kowala w Gulzowie, gm. Pilica, dwóch nieznanych sprawców skradło rower wartości 80 zł. na szkodę Jana Piwowarczyka z Łagiszy pow. bezdzińskiego.

liśmy to wszystko na spodzie walizy.

Agentka schwyciła za papiery i drżącą ręką rozsypała je przed sobą na biurku. Wzruszenie jej było tak silne, że z początku nie mogła sobie zdać sprawy co czyta, zwolna jednak, stopniowo, w umyśle jej zapanował względy spokój. Zrozumiała. Czytelnicy wiedzą już, co miała przed oczami. Była to korespondencja wyjęta z sancissimum w grobowcu Kurawiewów, testament Armanda Dharville, wiadomość o Symeonie i Marji, dwóch córkach Walentyny Dharville, list podarty przez Verdiera w lasku Vinceńskim, a podniesiony przez Maurycego i zebrany, który go pierwszy naprowadził na ślad stowarzyszenia Pięciu. Agentka przeczytała i zrozumiała wszystko.

Odgadła ona zbrodnię już na początku śledztwa wobec sędziego śledczego i naczelnika policji. Celu jednak zbrodni nie mogła się domyślić; a teraz i cel zbrodni stawał jej przed oczami wyraźnie. Testament i notatki Armanda Dharville tłumaczyły wszystko jak najlepiej. — Cheiano oto dla czego Maurycy miał się zjedzić z powybę dwóch spadkobierczyń, i ją ożenić. Zabójca logika razła ją bardzo boleśnie. Marja Bressoles żyła jeszcze, ale kto wie, czy nie zginęła już biedna Symeona? Zimne i potworne okrucieństwo zbrodnijarzy przerażało panią Rosier, krew ścinała się jej w żyłach, przejmowało okropnym dreszczem. I jednym z tych nieszczęśliwów był jej syn.

Atak furji na windzie przerażonej pierwszą jazdą wieśniaczki

Niezwykły i niecodzienny wypadek wydarzył się wczoraj w rzeczywistości przy ul. Sanego nr. 26 w Krakowie. Oto do jednego z lokatorów tej realności, zamieszkałego na trzecim piętrze przysza mleczarka ze Skotnik pod Krakowem, a spotkawszy na parterze służącą, zgodziła się wyjechać na górę windą.

Kiedy winda ruszyła, wieśniaczka uczuła nagle tak silny lęk, iż dostąpiła ataku nerwowego. Poczęła krzyczeć i demolować urządzenie wewnętrznie windy. Wybiła grubą szybę w drzwiach oraz tafle szklaną, stanowiącą jedną ze ścian klatki, w której porusza się winda.

Następnie w przystępie ataku furji rzuciła się na służącą, bijąc ją i drażniąc. Na drugim piętrze windę zatrzymał i wyprowadzono z niej wieśniaczkę, uwalniając z ciężkiej opresji służącą.

Wieśniaczka się uspokoiła, a zawezwany posterunkowy odprowadził ją na stację pogotowia ratunkowego, sła na szkie. Następnie na komisarijacie opatrzone jej rany, które odnieśli spisano protokół, a poczem wystraszoną wieśniaczkę zwolniono.

30 lat chodził z kulą w sercu

W związku lekarzy w Monachjum demonstrowano inwalidę wojennego, który w r. 1915 otrzymał postrzał w serce i od tego czasu chodzi z kulą w miesniu sercowym nie odczuwając żadnych dolegliwości.

Człowiek ten stanowi istny fenomen w dziejach medycyny. Jego niezwykły jubileusz chodzenia po świecie przez 20 lat z kulą w sercu wywołał zrozumiałe zainteresowanie.

Fale głosowe mierzą głębokość morza

Dla zabezpieczenia nowoczesnych okrętów przed wpłynięciem na mieliznę wyspa saza się je w urządzenie, pozwalające zmierzyć odległość dna morskiego od okrętu. Zmierzają głębokość wody, na której okręt się znajduje instalacje (taką posiadają m. in. wielki francuski statek transatlantyczny „Ile de France”). Urządzenie to składa się z przyrządu wysyłającego fale głosowe w kierunku dna morskiego i drugiego przyrządu odbierającego te fale. Głos biegnie ku dnu morskiemu odbija się od niego i wraca spowrotem. Mierząc czas, który upłynął pomiędzy wysłaniem sygnału głosowego, a odbieraniem go spowrotem, obliczamy ile czasu zużył głos na drogę od okrętu do dna i spowrotem. Po nieważ szybkość rozchodzenia się głosu w wodzie jest znana, więc na tej drodze można z łatwością obliczyć głębokość wody.

Czy wiecie że..

W jednej tonie wody Morza Martwego w Palestynie znajduje się 187 funtów soli.

Balsam Peruwjański jest sokiem drzew, rosnących w San Salvador, w Ameryce Centralnej.

Pierwsza książka kucharska była drukowana w Wenecji w r. 1587. Między innymi zawiera ona przepisy na robienie filtrów miłosnych, truciźny dla męża lub żony, środki na tepienie pecheł. Przeciętny obiad wówczas składał się z 20 dań, a wytworny z 50.

W Chinach zamiast serwetek podają wilgotne gaiganki po każdej potrawie, które po zużyciu służą zaraz zabiera.

Papier jest obecnie wyrabiany z miedzi. Jest on odporny na wilgoć i zmianę powietrza.

Naigrywanie się z małżeństwa Rozwody listowne w Meksyku

W czasach obecnych zdarza się już, że rozwody bywają udzielane listownie, lub też nawet — przez radio. Takie rozwody — gdzie nie wymaga się nawet obecności żadnego z małżonków są specjalnością miast Cuernavaca i Juarez, w Meksyku.

Miasta te są nietylko rajem dla zmęczonych wspólnym życiem małżonków — stanowią one też kopalnię złota dla stanów Chihuahua i Morelos. Przed upadkiem prezydenta Porfirio Diaz, Morelos było stanem bardzo bogatym: wokół stolicy ciągnęły się wspaniałe plantacje cukrowe. Pow

stanie zdewastowało te plantacje. Stan Morelos zbiedniał. Nowy „prze myśl rozwodowy”, który zaczął się rozwijać po roku 1924, gdy weszło w życie nowe prawo małżeńskie, uratował finanse stanu. Od tej chwili ożrekanie rozwodów stało się dla stanu jeszcze bardziej dochodowe, niż ongiś wspaniałe plantacje. Aby osiągnąć cel zastosowano wszystkie nowoczesne zasady handlowe: wielki obrót, niewielki zysk i kolosalną reklamę.

Miasto Juarez nadaje się szczególnie dobrze do swej roli „raju rozwodowego” gdyż leży ono koło granicy

Stanów Zjednoczonych. Już w roku 1933 w drugim roku swego istnienia miasto to udzieliło rozwodu 2500 małżeństw amerykańskich. Czysty zysk z tego źródła wynosił — 500000 dolarów.

„Klijent winien być dobrze obsłużony” — oto hasło meksykańskich fabryk rozwodowych. Główny jest list, który pewna gwiazda filmowa wysłała do adwokata, specjalisty rozwodowego. — Przytaczamy go w całości:

„Jeśli Pan może mi zdobyć rozwód w Juarez tak szybko, — jak pan to uczynił dla mej przyjaciółki, powierzę panu chętnie moją sprawę rozwodową. Przyjaciółka powiedziała mi, że honorarium Pana wynosi 200 dolarów, połowa natychmiast, połowa zaś po przeprowadzeniu rozwodu. Załączam przy tym liście czek na 100 dolarów oraz zgodę mego męża. Drugą połowę prześlę po otrzymaniu wyroku w sprawie rozwodu, który proszę na desłać mi najbliższą pocztą lotniczą..”

List ten został wysłany pocztą lotniczą we czwartek, a w sobotę gwiazda owa była już w posiadaniu rozwodu.

W wypadku zgody obojga małżonków — rozwód może być udzielony do słownie w dwie minuty. Wprawdzie ustawa żąda krótkiego uprzedniego pobytu w danym stanie. Ale przepis ten dotyczy tylko jednego z małżonków. Jednakowoż wymaganiu temu czyni już zadość oświadczenie adwokata, że jego klijent ma zamiar zamieszkać w danym stanie. Sąd nie przejmuje się bynajmniej tem że kandydat na rozwodnika zmieni potem swój zamiar i zostaje tam, gdzie był.

Ale nawet wówczas, gdy małżonkowie nie są zgodni w zamiarze rozłączenia się — rozwód idzie jak z płatka. Oskarżony współmałżonek zostaje za wiadomiony listem poleconym o wniesieniu skargi. Sąd daje mu trzy dni na stawienie się. Zresztą nawet po wiadomieniu listem nie jest konieczne, jeśli osoba żądająca rozwodu oświadczy, że miejsce pobytu drugiej strony nie jest jej znane. Wówczas za zawiadomienie uznane zostaje ogłoszenie, wywieszone w urzędzie stanu.

Rzecz prosta trudno się spodziewać, aby oskarżony współmałżonek przebywający w danej chwili w Chinach lub Indjach dowiedział się o ogłoszeniu wywieszonym w języku hiszpańskim w urzędzie stanu w Juarez. Tak się zaczyna „proces”. Sąd stwierdza, że podsądny przez nie stawienie się potwierdza wszystkie wysunięte przeciwko niemu zarzuty. Zresztą najczęściej stosowanym powodem bywa „niezgodność charakterów”. W dziewięciu dziesiątych ona właśnie jest powodem orzeczonego rozwodu.

Prawie wszystkie sprawy rozwodowe załatwia się listownie. — Zrzadka tylko zjawia się w Juarez kandydat do rozwodu.

Sprawą utrzymania dzieci i t. d. sądy meksykańskie nie zajmują się wcale. Te kwestje muszą być uregulowane na podstawie umowy współmałżonków.

Ostatni rozdział miłości z „kochanej kotki” złodziejka

Cała ta historia, której epilog rozegrał się obecnie przed sądem w Paryżu, zaczęła się dawno. W owych przed historycznych czasach, które nazywamy przedwojennymi.

Krótko mówiąc w roku 1910.

PULKOWNIK I ONA.

Był sobie pewien 44-letni pułkownik wojsk francuskich nazwiskiem Coulonoray.

U wspólnych znajomych poznał dwudziestopięcioletnią pannę Walentynę Vade.

Była sierołą ze znakomitej rodziny francuskiej, córką bardzo znanego w prasie paryskiej dziennikarza sportowego.

Pułkownik zakochał się w panience. Ona w nim nieodrazu, ale gdy atakował systematycznie, a panna Walentyna była opuszczona przez wszystkich i w złych warunkach materialnych, zaczęła zwracać na niego uwagę.

Wreszcie w roku 1912 po dwuletnich atakach forteca się poddała.

WOJNA.

Nastrój wojenny przyspieszył bieg wypadków: panna Walentyna została kochanką pułkownika, nie czekając na ślub. Pułkownik poszedł na front. Otrzymał tam płomienne listy zakochanej przyjaciółki. Pisywał sam również zakochane epistoły, które rozpoczynały się od słów:

„Najdroższa Koteczko”, albo „Blyszcząca Ważko”.

W roku 1917 panna Vade przeniosła się z prowincji do Paryża do własnego mieszkania. Po wojnie pułkownik zamieszkał z nią razem.

20 LAT WSPÓŁŻYCIA

Tak upłynęło dwadzieścia lat.

W ciągu tego długiego czasu para nie zdążyła się pobrać, ale panna Va-

de udawało się znakomicie wobec sąsiadów i znajomych utrzymać wersję o małżeństwie całkiem legalnym.

I byłoby się wszystko wydawało może dopiero ze śmiercią tej pary, gdyby nie... pewien list.

LIST.

U panny Vade służyła od dłuższego czasu służącą imieniem Leontyna.

I oto pewnego dnia, pani znalazła list, pisany przez służącą do pułkownika.

List był pisany nieortograficznie, złym stylem, ale nie pozostawiał żadnych wątpliwości co do rodzaju stosunku, jaki łączył tę dziewczynę i to oddawała pułkownikiem.

Teraz Leontyna była dla niego „Kotką” i „Ważką”.

W dniu, gdy ów list dostał się w ręce panny Walentyny, jej przyjaciel był w Alzacji.

Gdy powrócił do domu, zastał drzwi zaryglowane, a zamek zmieniony. Musiał pójść do hotelu.

„UKRADŁA”.

Ponieważ żadne pertraktacje skutku nie odniosły, więc pułkownik zamieszkał z Leontyną, a Walentynie wytoczył proces o... zwrot mieszkania i mebli.

Pułkownik nie wahał się oskarżać swej przyjaciółki o kradzież mebli, które przecież sam jej dobrowolnie przydzielił, mieszkając z nią w jednym mieszkaniu.

Na szczęście sąd francuski okazał się ogromnie wyrozumiały, mimo, że para nie była legalnie złączona ślubem, przyznał słuszność nieszczęśliwej Walentynie i oddał pretensje zmienego pułkownika.

Bedzie musiał kupować nowe meble dla nowej „kotki” Leontyny.

Walka pijaka z djabłem Awanturnik 2 wiadra wody wylał na żonę

Mieszkańcy Osiedla Warszawskiego w Poznaniu byli onegdaj świadkami niezwykłej awantury, którą spowodował niej. Bartkowiak, mieszkający w barakach dla bezdomnych.

Wymieniony, podpisawszy sobie gdzieś w mieście, wrócił do domu nad ranem, za co robiła mu wymówki jego żona małżonka. W pewnej chwili, kiedy żona zaczęła płakać, złorzecząc pijakowi, ten zerwawszy się z łóżka do padł do niej i zaczął targać na nie-szczęśliwej koszulę.

Kiedy wreszcie porwał na niej wszystko i ta stanęła nago, złapał wiadro z wodą i zaczął oblewać ją krzycząc przytem przeraźliwie, że musi z niej wypędzić djabła..

Nieszczęśliwa kobieta zносиła biernie te tortury rozwydrzonego pijaka i z rezygnacją położyła się na podłodze, głośno zawodząc. Oszalały Bartkowiak

wylał na nią wszystko wodę.

a kiedy mu jej zabrakło, wybiegł na podwórce do studni, by przynieść jeszcze dwa wiadra.

Głośno zawodzenie oblewanej woda nagiej kobiety posłyszal sąsiad Bartkowiaków niej. N-cki, który też wpadł do mieszkania sąsiadów, by ich uspokoić.

Wechodzącemu p. N-kiemu ukazał się widok niesamowity: Na podłodze leżała w wodzie naga kobieta, szlochała głośno, a obok niej

na stole paliły się dwie świece. Pijany Bartkowiak klęczał obok niej, głośno modląc się i czyniąc jakieś znaki w powietrzu. Na zapytanie sąsiada co oznaczają te brewerje i krzyki po nocy, pijak wskazawszy na leżącą odparł ze smutkiem, że żona jego opętana została przez diabła i on zapomną wody usiłuje go z niej przepędzić.

Zerjentowawszy się, że ma przed sobą pijanego człowieka, p. N-cki odpedził go od leżącej na podłodze kobiety, nakrył ją koldra, a następnie całą zziębniętą i przemoczoną zaniósł na łóżko Bartkowiakowi natomiast kazał iść do siebie, gdzie piak po „emocjach” zasnął snem sprawiedliwych.

PRZY WŁOSÓW
WYPADANIU,
tupieżu, wysieniu stosu e się mydło
CHINOWO - CHMIELOWE
i ESENCJĘ
CHINOWO - CHMIELOWĄ.

OD REKRUTA DO GWARDZISTY.

Ciekawe zdjęcie deflady gwardzistów angielskich. W szeregu widzimy poszczególne fazy, odznaczające się szczególnie w uniformie i uzbrojeniu, które każdy rekrut musj przejść.

SPORT I WYCHOWANIE FIZYCZNE

4 m. 10 cm. — Sznajdera

Wynik polskiego tyczkarza Sznajdera 4.10 m. osiągnięty na międzynarodowych zawodach w Amsterdamie zaskoczył opinię sportową Polski.

Wynik ten nie zaimponuje nikomu, jeżeli się weźmie pod uwagę, że na świecie jest dobra dziesiątka lekkoatletów, którzy skaczą ponad 4 m. 20 cm. Jeśli jednak za stanowią się nad wartością tego wyczynu, zmienimy zdanie.

A więc kilka cyfr: Oficjalny rekord świata w skoku o tyczce należy do Grabeira (USA) — 4 m. 7 cm. Rekord Europy posiada Hoff (Norwegia) — 4 m. 25 cm. Rekord Polski (nieoficjalny) — Sznajder 3 m. 97.5 cm. (przed miesiącem). Mistrzem Europy na 1934 r. został — Pławczyk dzięki skokowi 3 m. 70 cm.

Jak widzimy, amsterdamski skok Sznajdra nabiera na wartości. Niewielu jest obecnie zawodników w Europie, którzy mogliby dorównać Polakowi. W zeszłym roku najlepszy wynik w Europie miał Weg-

ner, który skoczył 4 m. 11 cm. poza nim dwóch tylko osiągnęło ponad 4 metry.

W Sznajdrze pozyskała Polska wspólną podporę reprezentacji lekkoatletycznej. Obok Kucharskiego i Walasiewiczów, nowy stanie jeszcze jeden „as atutowy” naszej propagandy zagranicznej.

Sznajder reprezentuje typ sportowca w każdym calu spokojny, pracowity i koleżeńki zbliżał się do granicy trudnej nie zwykle „czwórki” wolno lecz konsekwentnie. Pracował nad stylem, który doprowadził do szczytów perfekcji.

Obecnie, po tym sukcesie międzynarodowym pójdą inne.

Sznajder uporał się z magiczną czwórką i teraz nie będzie peszył się żadną wysokością.

Z całą pewnością PZLA zechce wykorzystać dobrą formę najlepszego polskiego tyczkarza i wyśle go na następne starty i, miejmy nadzieję, — po następne zwycięstwa.

Reprezentacja Polski na mecz z Jugosławją ustalona

W dniu 12 bm. został ustalony skład reprezentacji piłkarskiej polskiej na mecz międzypaństwowy z Jugosławją.

Skład przedstawia się następująco: bramkarz Albański (Pogoń), rezerwa Tuś (Ruch), obrona: Martyna (Legja), Bułanow (Polonia), rezerwa Michalski (Naprzód), pomoc Kotlarczyk I i Kotlarczyk II (Wisła), Dytko (Dąb), rezerwa Wośiewicz (Pogoń), atak: Kisielewski (Cracovia), Artur (Wisła), Peterek (Ruch), Matjas (Pogoń), Piec (Naprzód), rezerwa Giezmza, Wodarz (Ruch), Nawrot (Legja), ponadto dodatkowo wyznaczony zostanie rezerwowo pomocnik.

Od wczoraj zarządzono przedsprzedaż biletów w następujących punktach: w Katowicach Firma Sport ul. 3 Maja (Telefon 322 — 50), w Chorzowie firma Ebeco ul. Wolności 21, w Sosnowcu: Firma Orbis oraz w Bielsku: w sekretariacie podokręgu Bielsko - Biala ul. Sixta 13.

„SOKÓŁ” — (CZELADZ) — „06” (MYŚLOWICE).

Jutro na stadionie miejskim w Czeldzi rozegrany zostanie mecz lekkoatletyczny pomiędzy „Sokołem” czeladzkim a „06” Myślowice.

Selekcja pań „Sokoła” zmierzy się z selekcją pań Strzeleckiego KS. w Sosnowcu. Początek zawodów o godz. 3 popoł.

× Strzelec (Łagisza) pokonał Brygadę strzemięzycką w stosunku 2:1 (1:1).

UKONSTYTUOWANIE SIĘ ZARZĄDU PÓDOKRĘGU BOKSERSKIEGO W ZAGLEBIU.

Wybrany w ub. niedzielę zarząd podokręgu bokserskiego w Zagłębiu ukonstytuował się następująco pp.: prezes — inż. Pilech, wiceprezesi: Moskwa i kpt. Dobrowolski, sekretarz — Morawski, skarbnik

Kluby i towarzystwa sportowe, które mają zamiar zakupić sobie bilety zbiorowe dla swych członków, winny się zwrócić również do tych miejsc przedsprzedaży.

Ceny miejsc na powyższe zawody są następujące: trybuna kryta numerowana miejsca 5 zł., miejsca siedzące przed trybuną numerowane 4 zł., miejsca siedzące na bieżni nienumerowane 3 zł., miejsca stojące 2.00 zł., w przedsprzedaży 1.50 zł.

Równocześnie zwraca się uwagę na odwrotną stronę biletu, który nosi numer kasy wejścia, oraz na miejsca stojące również numer kasy i numer bloku, gdyż wejście na boisko jest tylko tą kasą, jaką oznacza drugostronna numeracja biletu.

Ponadto przy każdej kasie uwidoczony będzie plan rozkładu boiska dla orientacji wchodzących na boisko.

Grzyb, gospodarz — Przybyła, przewodniczący wydziału sportowego — Weis, przewodniczący wydziału sędziowskiego — Bryl, kapitan sportowy Kamizela, członek wie: Lisiecki i Szajnerman, kronikarz — Pawełczyk, referenci zdrowia: dr. Gluck i dr. Mayer.

× Mecz „Placówka” — „Kazimierz” w Sosnowcu. Jutro o godz. 14.30 odbędzie się na stadionie „Policyjnego” K. S. w Sosnowcu mecz pomiędzy „Placówką” (Piaski) a „Kazimierzem” (Kazimierz).

× CKS. — Warta (Zawiercie) 8:4. CKS. pokonał „Wartę” w Zawierciu w stosunku 8:4.

CKS. wystąpił w osłabionym składzie. Gra stała na wysokim poziomie. Branki dla czeladzian strzelili Bogucki, Socha, Dyrda i Geisler.

W każdym pokoju i o każdej porze

Każdy w razie potrzeby zdoła sam przygotować sobie posiłek, jeżeli posiada elektryczną kuchenkę, która gotuje bez ognia, czysto i szybko.

PILKA NOŻNA NIEZAWODNYM ŚRODKIEM CYWILIZACYJNYM WŚRÓD DZIKICH

Niedawno bawił w Budapeszcie sławny angielski badacz zwyczajów ludów na Borneo, mjr. Owen Rutter. Spędził on kilka lat w górach i w dżunglach Borneo i opowiadał interesujące szczegóły o metodach cywilizowania tamtejszych krajowców.

Okazało się, że najsukcesowniejszą metodą była piłka nożna. Ekspedycja wybudowała na skraju lasu kilka boisk sportowych, na których spędzała wolne chwile, grając w piłkę nożną. Z początku obserwowali krajowcy zawody białych z pewnego rodzaju niedowierzaniem.

Po pewnym czasie ciekawość zwyciężyła. Dzikusów pociągała nieznaną im gra, a widząc, że biali nie robią im nic złego, wyszli z dżungli i skupiali się coraz częściej dookoła boiska. Zachowywali się przytem coraz życzliwiej i przyjaźniej, tak, że ekspedycja zrezygnowała nawet z rozstawiania zbrojnych straży.

Wkrótce dzieci zaczęli próbować swych sił w futbolu. Skorzystaliby z tego członkowie ekspedycji i namówili ich do osiedlenia się na stałe w pobliżu placów, na których rozgrywali biali swoje mecze. Zwolna nauczyli się dzieci wyładowywać wojenny temperament wyłącznie w rozgrywkach futbolowych.

× Zawody bokserskie w Sosnowcu. 17 i 18 bm. „Policyjny” K. S. w Sosnowcu organizuje zawody bokserskie dla zawodników zrzeszonych i niezrzeszonych. 18 bm. to jest w drugim dniu zawodów „Policyjny” spotka się z 0.6 Myślowic. Wszystkie kluby, posiadające sekcje bokserskie powinny wysłać swych pięściarzy na zawody.

× KS. „Różdzeń” — Szopieniec — TS. Zew. Na boisku w Niemcach jutro o godz. 17 odbędzie się zawody koleżeńskie pomiędzy KS. „Różdzeń” — Szopieniec a TS. „Zew”.

KS. „Różdzeń” — Szopieniec przyjeżdża w swym najlepszym składzie. Przedmecz. o godz. 12 RKS. „Ruch” Strzemięzyce — TS. „Zew II” o godz. 15 będą gracze juniorzy KS. „Policyjny” i T. S. „Zew”.

× Strzelec (Wolbrom) — Sokół (Olkusz) 1:2. W ub. niedzielę w Olkuszu odbył się mecz pomiędzy wolbromskim „Strzelcem” i olkuskim „Sokołem”. Mecz zakończył się nieznaczną przegraną „Strzelca” 1:2.

× Czwartkowe spotkania ligowe. W nadchodzący czwartek odbędą się w kraju następujące mecze ligowe: — Warszawianka — ŁKS. w Warszawie, Cracovia — Warta w Krakowie. — Niedziela dnia 18 bm. będzie wolna od spotkań ligowych ze względu na mecz Jugosławia — Polska.

PRZYCHODNIA LECZNICZA

chor. wenerycznej i skór. „Pomoc”

Sosnowiec, Sienkiewicza 17 a

Czytania: 10 - 11 4 - 7 pp., w święta: 11-1

Wizyta 5 złotych.

POSADY; PRACE

MIEDZYNARODOWE Biuro Transportowe w Gdyni, poszukuje zdolnych akwizytorów na Sosnowiec. Bardzo zdolnym pensja. Deklaranci ekspedycji pierwszeństwo. Hotel Victoria pokój 16 godz. 8—10, 16 — 18.

POTRZEBNA panienska inteligentna do dziecka i do pomocy domowej. Pilsudskiego 42. Cukiernia Jaskólski.

POTRZEBNY chłopiec obeznany z piekarstwem do piekarni zaraz. Dąbrowa Górnicza, 1-go Maja 52.

HUMOR

ZAKOCHANY OGRODNIK.

MALY SPORTSMEN.

Do szkoły przychodzi matka pierwszoklasisty i zapytuje o swego syna.

— Pani syna niema dziś w szkole — oświadcza nauczyciel.

— A gdzie się podział.

— Dziś jest mecz piłki nożnej Polska — Austria, więc poprosił o zwolnienie motywując, że musi iść na pani pogrzeb.

STANGRET NA EMERYTURZE.

NOWA SŁUŻĄCA.

— A dlaczego Marysia odeszła z poprzedniej służby?

— Bo pani stale ubierała się w moją bieliznę i suknie.

PROPOZYCJA.

— Wierząj mi — zwraca się wuj Fred do swego siostrzeńca — trudniej administrować dużym majątkiem, niż zdobywać nowy.

— Tak. Zrobię ci zatem propozycję wuj: oddaj mi zarządzanie twoim majątkiem, a sam zdobywaj nowy.

ZGUBIONE DOKUMENTY

SKRADZONE świadectwo przemysłowe kategorii VII na nazwisko Kalma Ketek ul. Ciasna 10 unieważnia się.

ROŻNE

ZOSIENKO. czwartek, siódma rano, jak zwykle, tylko bez zawodu.

ZA długi mojej żony Salomei Witelus z Łazowskich nie odpowiadam i płacić nie będę. Witelus Piotr, Będzin, Siemońska 84

ROSIAKA STANISŁAWA Sosnowiec, Okrzej 48 wzywam do uregulowania mi rachunku do 20 bm. w przeciwnym razie skieruję sprawę na drogę sądową. Jan Wisnowski, Sosnowiec, Nowopogońska 17.